

UZASADNIENIE

Za przypisane oskarżonej przestępstwo z art. 284§2 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk sąd wymierzył jej karę uzgodnioną pomiędzy stronami na zasadzie art. 335§1 kpk 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 2 lat próby oraz grzywnę 80 stawek po 10 zł, uznając że są to sankcje adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia oskarżonej. Na niekorzyść oskarżonej trzeba tu poczytać fakt nadużycia zaufania łączącego się z wykonywanym przez nią zawodem, natomiast do okoliczności łagodzących zaliczyć wypada jej niekaralność (wg stanu na dzień popełnienia przestępstwa). Grzywnę wymierzono w oparciu o przepis art. 33§2 kk, jako że czyn oskarżonej przysporzył jej korzyści majątkowej.

Oskarżona wyrządziła szkodę majątkową, której do dnia wyrokowania nie naprawiła. Sąd nałożył więc na nią obowiązek przewidziany w art. 46§1 kk.

Jeśli chodzi o przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania kary, to trzeba zauważyć, że oskarżona ma na swym koncie jedno skazanie za przestępstwa, ale nastąpiło ono już po popełnieniu przez nią przedmiotowego czynu, a dotyczyły zdarzeń poprzedzających ów czyn. Natomiast w kolejnych latach oskarżona nie naruszyła porządku prawnego. Jej sytuacja osobista jest ustabilizowana – oskarżona jest zamężna, ma dziecko, pracę. Można na tej podstawie zasadnie założyć, że nie popełni kolejnego czynu zabronionego pomimo niewykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd zastosował przepisy nowej ustawy, zgodnie z zasadą określoną w art. 4§1 kk. Przepisy obowiązujące w czasie popełnienia przez oskarżoną przestępstwa nie są dla niej względniejsze. W zakresie podstaw wymiaru kar nie zachodzą żadne różnice pomiędzy obydwojma stanami prawnymi. Natomiast gdy idzie o instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary, w ocenie sądu korzystniejsze są uregulowania obecnie obowiązujące.

W czasie popełnienia czynu, którego sprawa dotyczy, oskarżona nie była skazana na karę pozbawienia wolności, więc obostrzenie wynikające z nowego brzmienia art. 69§1 kk nie ma w sytuacji prawnej K. D. – S. znaczenia. Podobnie górna granica kary, którą można warunkowo zawiesić (uzgodniona z oskarżoną i orzeczona kara to 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast limit ustalony znowelizowanym art. 69§1 kk – rok). Nierozstrzygające problemu są też okresy warunkowego zawieszenia wykonania kary, skoro dwuletni, jaki znalazł się w orzeczeniu, jest przewidziany tak w dawnym, jak i w nowym stanie prawnym. Trzeba przy tym mieć na względzie, w jakim trybie wyrok wydano. Przy rozpoznawaniu sprawy na zasadach ogólnych za oczywiście korzystniejsze w tej mierze uznać należałoby przepisy w nowym brzmieniu. Z punktu widzenia sytuacji prawnej oskarżonej istotne znaczenie mają przesłanki do zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej. Artykuł 75§1 kk stawia aktualnie bardziej restrykcyjne wymagania niż wynikały z poprzednio obowiązującego przepisu, co – rzecz jasna – jest dla oskarżonej korzystniejsze. Ponadto w nowych unormowaniach przewidziano szereg modyfikacji

w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności, jak możliwość skrócenia okresu jej trwania w wypadku zarządzenia wykonania kary, zamiany jej na karę ograniczenia wolności bądź grzywnę, które to opcje nie były dostępne w poprzednim stanie prawnym. Czynią one sytuację osoby skazanej względniejszą.